

דעם רבינ'ס איכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

אן קיין פארמיטלער

דער יום טוב פורים איז שוין אריין אין אונז, מיר האלטן שוין נאכן מגלה ליינען. מיר האבן באקומען א ליכטיגקייט פונעם גרויסן רבי'ן, וואס שטייט איין ביי מרדכי אינעם יום טוב פורים. אונז האבן זוכה געווען צו מקיים זיין מצות מתנות לאביונים, די הייליגע סעודות פון יום טוב, געגעבן משלוח מנות פאר אונזערע חברים און נאנטע, און וויפיל זענען מיר געגאנגען טענצעלעך - פאטשן מיט די הענט, טאנצן מיט די פיס, אז אלע דינים זענען בעז"ה געווארן זיס!

יעצט שטייען מיר שוין ביים שבת פרה. מיר אלע ווייסן אז דער פרה אדומה קומט פאררעכטן די זינד פון דעם עגל וואס די אידן האבן געמאכט, און מיר ליידן נאכאלץ פון דעם חטא ביז היינט. אבער דער אויבערשטער האט אויף אונז רחמנות געהאט און געגעבן א תיקון זיך צו רייניגן פון דעם חטא. דער הייליגער רבי איז אונז מגלה (תורה ע"ד ח"ב), אז דוקא נאך פורים ליינט מען די

פורים איז מען זוכה צו א טהרה. און אויף, פורים איז שוין אויפן וועג צו פסח, אז מען זאל קענען זיין נזהר פון חמץ און זוכה זיין צו ריינקייט, מען זאל קענען עסן דעם קרבן פסח נאך דאס יאר אין ירושלים. (ע"פ לקוטי תפלות)

טייערע קינדער, לאמיר צוזאמען טראכטן: וויאזוי קען זיין אז די אידן וואס האבן ממש יעצט געהערט פון אויבערשטן אליין די ווערטער, 'אנכי ה' אלקיך', מיט שרעקליכע קולות וברקים, אלע הימלען האבן זיך געעפנט, דער באשעפער האט זיך מגלה געווען פאר אידן אויף אן אופן וואס איז קיינמאל בעפאר נישט געווען און יעצט לויפן זיי און ברענגען גאלד צו מאכן דערפון א קעלבעלע??!

קען נאך היינט אויך געשען אזא זאך? אז מען זאל זיך פארקויפן פאר אן עגל און פארגעסן חס ושלום אז ס'איז דא א באשעפער און א גרויסער צדיק וואס איז אונז מגלה די אלע שיינע און זיסע תורות?!

לאמיר זען וואס דער הייליגער רבי זאגט אונז אין תורה ס"ב. דער רבי זאגט אז פאקטיש זעט מען אז די וועלט פירט זיך מיט א סיסטעם. דער פלישיגער אויג זעט אז די וועלט פירט זיך דורך די מזלות, דורך ביזנעס, דורך דאקטוירים, עצה

פֿרנסה און אַ השתדלות פאר רפואה, אָבער דער
מח זאל נישט מאַכן קיין עיקר דערפון, נאר
אוינזער מח זאל מאַכן אַ עיקר פון אַמונה, רעדן
צום אויבערשטן, בעטן פון באשעפער אוינזערע
עלטערן זאלן קענען ברענגען ברייט פֿרנסה,
אידישע קינדער זאלן זיין געזונט, מען זאל נישט
דארפן לויפן צו דאקטוירים. און דער עיקר,
טאקע מאַכן די אלע תפלות פאר מען דארף נאך
אַנקומען צו די אלע זאַכן.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט די
עצה פון תפלה, דאס איז אזא שטארקע עצה,
שטערקער פון אלע מזלות, שטערקער פון די
טבע און פון די אלע קאלירן וואס די וועלט
מאלט אויס וויאזוי מען דארף זיך אויפפירן און
וויאזוי מען ברענגט פֿרנסה און געזונט .

דער רבי זאגט דאָרט. באַמַת, אויב אַ מענטש
וואלט קלאר געוואוסט אז 'מלא כל הארץ
כבודו', דער אויבערשטער שטייט נעבן דיר
ביים דאווענען און הערט דיין תפלה, וואלט ער
זיכער געדאוונט מיט אַ ברען און מדקדק געווען
אינזין צו האבן די ווערטער. נאר וויבאלד מען
ווייסט נישט מיטן גאַנצן הארץ פון דעם זאך,
דאוונט מען נישט מיט קיין ברען און מען פליעט
אריבער דאס דאווענען. דער רבי רופט עס אן,
'אפיקורסות', דאס איז די קשיות מיט וואס דער
יצר הרע פארהארטעוועט אוינזער הארץ.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן
לויפן צום אויבערשטן און דאווענען מיט אַ ברען
און שמחה און אַראַפּוואַרפן פון אונז אלע קשיות
און דמיונות און וויסן אז מען דארף דינען נאר
דעם איין איינציגן גאט, דער גרויסן באשעפער
און זוכה זיין צו ריינקייט זיך קענען גרייטן צום
גרויסן יום טוב פֿסט.

געבערס, געשעפטן, א.א.וו. עולם פֿמנהגו נוהג.
פארהאן געוויסע מענטשן וואס טראכטן, 'אויב
די וועלט פֿירט זיך דורך די אלע מענטשן, איז
לאמיר זיי דינען, לאמיר נאכלויפן דעם מענטש
וואס איז חס ושלום פֿאילו, א פארמיטלער
צווישן מיר מיטן אויבערשטן. פונקט אזוי ווי
די אידן האבן געמיינט ביים עגל ווען זיי האבן
געזאגט, "אשר ילכו לפנינו" (שמות ל"ב), די אידן
האבן געוואלט אן אַמצעי - א פארמיטלער.

זאגט דער רבי אז היינט פאלן פיל מענטשן דורך
מיט דעם טעות און מאַכן אַ פארמיטלער פון די
'סבות' וואס ברענגען דעם מענטש געלט אדער
רפואות, עצות א.א.וו. דאס מיינט אז זיי גלייבן
אין באשעפער אָבער זיי גלייבן אויך אז מען מוז
האבן אַ סבה צו קענען האבן פֿרנסה און זיי זאָגן
אז דער עיקר איז צו מאַכן ביזנעס און דעם קען
חס ושלום דער באשעפער נישט געבן קיין געלט
פארן מענטש.

אזוי אויך ליגן זיי שטענדיג אין רפואות און
לויפן נאך דאקטוירים, פֿאילו חס ושלום אז אן
מעדיצינען קען דער אויבערשטער נישט העלפן
דעם קראַנקן. זאגט דער רבי: "ניין, ס'איז נישט
ריכטיג, ווייל דער אויבערשטער איז סבת כל
הסבות, מען דארף נישט קיין שום סבה, פון
די אלע זאַכן וואס מען האט אויבן דערמאנט.
וואס דארף מען יא? מען דארף אַמונה, גלייבן
אין אויבערשטן אליין און נישט מאַכן אן עיקר
פון די סבות."

מיר ווייסן אלע אז דער אויבערשטער האט
געפֿירט אזוי אז מען מאַכט השתדלות צו ברענגען

טייזעס הכסא'ע קינדער

יעצט ווען עס קומט דער יום טוב פסח וואס ווייזט אויף פה-סח, אן אפענע מזיל צו רעדן צום באשעפער, ווילן מיר פרעגן אפאר שאלות, די קינדער וואס ענטפערן (מען מוז נישט ענטפערן אלע) וועלן אריינגיין אין א גורל אויף 50 ₪ אדער \$15 צו קענען קויפן אין א יודעיקא געשעפט אין דיין געגנט.

- וואס לערנסטו פון רבי'ן וויאזוי נישט צו פארלירן די טייערע צייט אין די בין הזמנים טעג?
- וואס לערנסטו ארויס פון רבי'נס לימודים וויאזוי צו פטור ווערן פון דער חמץ פון הארץ?
- וועלכע ספרים פון רבי'נס חדר ווילסטו בעז"ה לערנען אין די ניסן טעג?
- וועלכע זאך וואלסטו געוואלט מען זאל מער שרייבן אין רבי'נס ליכט?
- פון וועלכע אפטיילונג האסטו די מערסטע הנאה פון רבי'נס ליכט?
- קענסט אריינשיקן, מעשיות, אדער שיינע גראמען (קענסט בעטן הילף פון

עלטערע) פון רבי'נס עצות לכבוד פסח [בערך 10-20 שורות]

די תשובות דארף מען איבערלאזן אין טעל-ליין אויף קנעפל 7 מיט דיין נאמען און טעלעפאן נומער, די גראמען מעשיות קען מען איבערגעבן ביי די משגיחים ר' יואל יאראוויטש און ר' משה געפנער הי"ו (אויב ס'איז נישט צו לאנג קען מען דאס אריינזאגן אין טעל-ליין) די אלע וואס שיקן מעשיות און גראמען וועלן אויך אריינגיין בעז"ה אין גורל.

אָבְהוּד ד' יאַרצייט פון הרב הקדוש רבי אַאִימאַך נאַיזאַנסק בעל עַם אַאִימאַך זי"ע,
קדלען מיט אַטאָפּע ספּוּרימ דערצייט דורך הרב הַמְסיד רבי אַוי זצמק בעלזער זי"ע.

געגעבן צו עסן און טרינקען, און נאך
עטליכע וואכן האט דער רבי אלימלך
גערעדט מיט דעם בעל תשובה וואס
מען דארף רעדן!

◇ ◇ ◇ ◇

דער רבי ר' זושא איז געווען אמאל
ביים זיין ברודער דער רבי ר' אלימלך,
האט ער אים געפרעגט "ברודער
זאג מיר, וואס עפעס ביי דיר טוט
זיך אַזעלכע גרויסע זאכן, גרויסע
מופתים, און עפעס געוואלדיגע זאכן

טוען זיך ביי דיר, וואס איז דאס?! דער נאמען
פון הייליגן רבי ר' אלימלך האט דאך געהילינגען
אין דער וועלט, מיט זיינע גרויסקייטן מיט
זיינע עובדות. האט אים דער רבי ר' אלימלך
געענטפערט, "דאס איז נאר דערפאר - ווייל די
אידן וואס קומען צו מיר האבן זיך זייער ליב
איינער דעם אנדערן!! עס איז דא א גרויסע
אהבה צווישן די מענטשן!" אזוי האט אים דער
רבי אלימלך געענטפערט! די אלע וואס זענען
דא ביי מיר האבן זיך ליב איינער דעם אנדערן!

האט געזאגט דער רבי ר' זושא; "יא, ס'איז
ריכטיג, דאס איז דאס!" ער האט אים מודה
געווען אז דאס איז דאס, דער כח וואס איז דא
דא, אז ס'איז דא אהבה צווישן דעם צדיק'ס
מענטשן, איז א געוואלדיגער נחת רוח פארן
צדיק, איז דער צדיק אליין גאר עפעס אן
אנדערער מענטש!

הרב הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זי"ע

עס איז געווען א מעשה ביים רבי'ן ר' אלימלך,
אז איינער א בעל תשובה איז געקומען צו אים,
און ער איז שוין געווען כמעט א 'טויטער' פון
אזויפיל סגופים און עבודות וואס דער בעל
תשובה האט געטון - צו קענען תשובה טון.
כמעט א 'מת' איז ער געווען!

האט דער הייליגער רבי ר' אלימלך זיך
אנגערופן, "וואס האסטו מיר דא געברענגט? א
מת?! איך קען דאך גארנישט רעדן מיט אים!
ער איז דאך הויט און ביין?!"

האט דער רבי ר' אלימלך געזאגט צו זיין זון
ר' אלעזר; דו גיי גיב אים עסן! גיי, און זע אז
עטליכע וואכן זאל ער גוט עסן, זאל ער קומען
צו די כוחות, וועל איך קענען רעדן מיט אים!
ער זאל קענען די וועלט, נאכדעם וועסטו אים
ברענגען צו מיר! ר' אלעזר האט אים טאקע

דער באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב: ווייל ער האט נישט געוואלט זיך גרויסהאַלטן אז ער האט געהאט א נסיון און ער אַנשטאַט דעם אַוועקגעגעבן דאס געלט, ער האט זיך נישט געוואלט באַרימֶען האט ער נישט געוואלט דערצייִלן די מעשה פאר זיין שווער.

שוין דאס געלט איז נישט דא!!

אַ טיטיק צייט שפּעטער איז געווען א מעשה, אז זיין שווער האט געהאט עפּעס א משפּט איז דער שווער געלאפן צום רבי'ן רבי אלימלך בעטן א ברכה. האט אים דער רבי אלימלך געזאגט: "קודם גיי בעט איבער דיין איידעם! גיי בעט אים איבער!"

דער משפּט איז געווארן נענטער, איז ער נאכאַמאל געקומען צום רבי'ן ר' אלימלך, האט אים רבי אלימלך ווידער געזאגט: "איך האב דיר געזאגט בעט איבער דיין איידעם!"

דער שווער קומט אהיים, ער וויל איבערבעטן זיין איידעם פארן חושד זיין וועגן דאס געלט, איז פונקט דעמאלט אַנגעקומען דער 'גנב', דער וואס האט צוגענומען דאס געלט ביים נסיון, און ער האט געזאגט אז פון דעמאלטס אן ווען ער האט גענומען דאס געלט פון באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב אין מאַרק איז ער געווארן 'שלאר', און ער האט צוריקגעברענגט דאס

פאַרצייִלט ר' לוי יצחק אזוי: "דער באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב איז געווען אן איידעם ביי גאנץ א פשוט'ער איד. ער האט גענומען דעם באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב פאר אן איידעם, אבער ער האט נישט געהאט אין אים קיין געפיל, ער האט נישט פאַרשטאַנען וואספאַרא דימאנט ער האט באַקומען! און נישט געוואוסט ווער ער איז.

אזוי ווי ביי ר' נתן האט מען נישט געוואוסט זיין גרויסקייט און די עלטערן האבן אים געשיקט אין מאַרק ער זאל האַנדלען צו ברענגען פּרנסה אין שטוב, אזוי אויף איז געווען דא ביים באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב, זיין שווער האט פאַרלאנגט אז דער איידעם זאל פאַרן מיט אים אין יריד צו די סוחרים, און איינקויפן די סוחר.

איז דער באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב געקומען אין יריד וואו מען קויפט איין די סוחר, האט ער דאַרט געהאט עפּעס א נסיון, און יענער האט אים נישט אפּגעלאזט רחמנא לצלן. ווען דער באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב האט געזען אז יענער לאזט אים נישט אפּ, האט ער אים געזאגט "נאדיר דאס געלט!" און לאז מיר אפּ. און דער באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב האט טאַקע אַוועקגעגעבן דאס געלט!

ווען דער באַרדִיטִשׁוֹבֶ'ער רב איז צוריק אהיימגעקומען פון יריד - און ער האט נישט קיין געלט! און קיין סוחר האט ער אויף נישט איינגעקויפט, דאס איז געווען גאַר א גרויסע סומע געלט.. דער שווער פּרעגט אים: "וואו איז דאס געלט?" "איך ווייס נישט" ענטפערט

זושא, "זושא זושא, אזוי דארף מען זיך פירן?! אזוי דארף מען טוהן?!", און ער האט געזאגט צו ר' אלימלך: "מיינלעך, אזוי דארף מען טוהן?! אזוי דארף מען זיך פירן?!". און יענער האט געזאגט, "די ביידע זענען דאך עפעס נביאים', וואס איך האב געטון רעדן זיי ביידע, זיי ביידע ווייסן וואס איך האב געטון!

דאס איז אן אנדערע סארט תוכחה, מיט א ליבשאפט. דער הייליגער רבי זאגט אויף אזוי אז זאגן מוסר פאר מענטשן איז נישטא קיינער אין דעם דור וואס קען זאגן, נאר ס'מוז גיין מיט דעם וועג, מיט דעם וועג פון 'אהבה'.

איך האב געהערט אין אומאן פון

אונזערע לייט - אז דער רבי האט גערעדט אין ספורי מעשיות, די מעשה פון די אכט זקנים, (דרייצענטע מעשה) פלעגט מען זאגן, אז דער רבי ר' אלימלך איז איינער פון די אכט זקנים - פון די בעלי זכרונות! ווער, וואס, ווייסט מען נישט! ער איז געווען איינער פון די אכט זקנים, פון די אכט פרשיות פון תפלין! און דער רבי האט געזאגט אויפ'ן רבי'ן ר' אלימלך אז "ער איז העכער פון זיין ספר"! דער ספר 'נעם אלימלך' איז אזוי גרויס - ס'איז דאך מורא דיג! דער נעם אלימלך איז דאך א געוואלד! אבער דער רבי ר' אלימלך אליין איז נאך העכער פונעם ספר!"

געלט, איז דער שווער שוין געוואויר געווארן וואו דאס געלט איז געגאנגען און איז שוין געוואויר געווארן וואספארא איידעם א צדיק ער האט באקומען!

◇ ◇ ◇ ◇

דער הייליגער רבי ר' אלימלך און זיין ברודער רבי ר' זושא, זענען ארומגעפארן איבער שטעט און דערפער, זיי האבן געליטן עטליכע יאר גלות, ווען זיי זענען געקומען אין אן ארט, אן אכסניא און באמערקט דארט אז איינער טוט חס ושלום עפעס אן עברה, האט ר' אלימלך זיך אנגערופן צו זיין ברודער: "זושא, אזוי טוט מען ביינאכט?! אזוי פירט מען זיך ביינאכט?!", וואס דער בעל עברה האט געטון

האט רבי אלימלך אנשטאט דעם אנגעשריגן זיין ברודער ר' זושא! און נאכדעם האט ר' זושא געזאגט: "מיינלעך, אזוי פירט מען זיך?!", ביז דער בעל עברה האט געזאגט: "איך האב דאך דאס געטון, וואס דער ר' אלימלך האט געזאגט אויף ר' זושא - און זושא האט געזאגט אויף ר' אלימלך!", אזוי ארויף איז דער בעל עברה נתעורר געווארן צו תשובה! אזוי פלעגן זיי זיך ביידע פירן.

דאס הייסט אז מען זאגט נישט יענעם קיין מוסר אין פנים אריין, ווייל אזוי קען מען יענעם 'מבאישי ריח' זיין, יענער וועט נאך מער אראפפאלן אבער ער האט גערעדט גראד צו ר'

וועלכער האט געשריבן די תפילין פונעם הייליגן 'חפץ-חיים'.

יצחק'ל, וועלכער האט נאך אין זיינע יונגע יארן זוכה געווען זיך צו דערוויסן פונעם הייליגן רבי'נס ספרים, האט באגריפן דאס גרויסע חשיבות פון 'התבודדות', און ער פלעגט דאס ערליך אויספאלגן. טאג טעגליך האט ער זיך אוועק געשטעלט אין א באהאלטענע ווינקל זיך אויסצוגיסן דאס הארץ פאר'ן אויבערשטן.

דערנאך פלעגט ער זיך שטענדיג צוריקקערן מיט אדערהויבענע רואיגקייט און פעסט-מוטיג, מיט א קלארע אמונה אז דער אויבערשטער געפינט זיך מיט אים אויך אין אזעלכע שווערע אומשטענדן. דאס האט אים געגעבן די כוחות ווייטער אנצוגיין טאג נאך טאג.

אין איינע פון די טעג האט דער דאקטער פון סיביר - וועלכער איז געווען א איד, אבער האט ליידער גארנישט געוואוסט פון אידישקייט צו זאגן - באמערקט, וויאזוי דער יונגער יצחק'ל רעדט צו זיך אליין אויף א געוויסע צייט אפשניט יעדן טאג. ווען ער האט אים אנגעפרעגט דערויף, האט אים יצחק'ל מסביר געווען דאס גרויסקייט פון התבודדות, צו רעדן צום אויבערשטן וועלכע געפינט זיך איבעראל. ער האט אים אויך אויסגעלערנט צו זאגן שמע ישראל, ביז צוביסלעך האט דער דאקטער אנגעהויבן צו פארשטיין וואס דאס מיינט 'זיין א איד'. פון דעמאלטס אן האט דער דאקטער פאררעכנט דעם יונגן בחור'ל פאר זיין רבי און מורה דרך.

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

אין די פינסטערע טעג פון די צווייטע וועלט מלחמה זענען אסאך ישיבות אנטלאפן פון זייערע שטעט זיך צו ראטעווען פון די נאציס. רבי יצחק געלבאך ז"ל איז געווען א יונג בחור'ל, ווען ער, מיט אלע אנדערע תלמידים פון 'ישיבת קאמעניץ', זענען אנטלאפן צום שטאט ווילנא. רוב מאל, זענען ליידער די טייערע בחורים וועלכע זענען אנטלאפן פון די נאצישע חיות, אריינגעפאלן גלייך אין די הענט פון די רוסן, וועלכע האבן מיט זייער רשעות זיך געאיילט אנצופילן גאנצעטע וואגאנען מיט די תלמידי הישיבה, זיי אפצושיקן צום קאלטן סיביר, ווי גאר ווייניג האבן באוויזן איבערצולעבן די קעלט און שווערע צוואנגס-ארבעט.

אויך אויף דעם יונגן יצחק'ל איז נעבעך באשטימט געווארן פינף יאר גלות אינעם שרעקליכן סיביר. מען האט אים גלייך ביים אנקומען בא'גנב'ט אן קיין רחמנות זיין ארימען האב און גוטס.

פון אלעס וואס ער האט פארלוירן האט ער דאס מערסטע צום הארץ גענומען דאס זיך דארפן שיידן פון זיינע הייליגע פאר תפילין, וועלכע זענען געשריבן געווארן ביי א ערליכע דערהויבענע 'סופר', דער זעלבער סופר

מיר ווייסן אז דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אלע התחלות הייבט זיך אן פון פורים, ברענגען מיר א שטיקל תפלה ווי דער הייליגער ר' נתן בעט זיך דערויף אין די תפלה אויף פורים:

”באשעפער, העלף מיר בכה די הייליגע מצות פון פורים איך זאל זוכה זיין צו מקבל זיין און ממשיך זיין אויף מיר די קדושה און היינקייט פון די פרה אדומה תמימה.”

און אזוי בעט זיך ווייטער ר' נתן: ”טאטע, מיין האר, מיין באשעפער,

ווייז מיר דער וועג וויאזוי אַנצוהייבן פון די בְּחִינָה פון די הייליגקייט פון פורים, העלף מיר בְּדַרְכְּךָ גַם מִיט אַ וואונדערליכע פֿאַרְבֵּטִיגֶע יְשׁוּעָה, איך זאל קענען פון יעצט זיך צוריקקערן צו דיר מיט אן אַמְת'ע גאַנצע תְּשׁוּבָה, און אַנהייבן מיט אַ נִייעַ התְּחִלָּה, מיט גאַנצן האַרץ און זעל טון דיין עבודה מיט אן אַמְת.

**אַ תְּפִלָּה
אויף
פֿרֶשֶׁת
פֿרָה**

לְעֵרֶן מִיךְ און ווייז מיר בְּאֵמֶת ווי אזוי אַנצוהייבן, מיט וועלכע וועג און עצה וועל איך זוכה זיין צו זיך קערן צו דיר.”

סיפורי מעשיות מעשה י' - דער בעדגעד און דער ארימאן 4

אריינארפן אין 'ים' - און דעם 'בחור' זאלן זיי לאזן!

האט זי דאס ביי זיי געפועלט! - האבן זיי איר געשווארן: "אז זיי זאלן [וועלן] אים לאזן!"

און זיי האבן אזוי געטאן - און זיי האבן גענומען א 'אנדערן מענטש', און האבן אים אריינגעווארפן אין 'ים' אריין - און אים [דעם 'בחור'] האבן זיי געלאזט, און האבן אים געזאגט: "גיי!" "גיי!" - איז ער זיך אוועקגעגאנגען!

און דער 'בחור' איז שוין געווען א 'בר-דעת' - איז ער זיך אוועקגעגאנגען!

און פאר דעם [דהיינו: פריער, איי [איידער] דער

און די 'קיסר'טע' - האט איר דאס 'הארץ' זייער וויי געטאן דערויף - גאר אפילו די 'קיסר'טע', קען אויף גארנישט טאן אקעגן 'קיסר'.

איז זי געגאנגען צו די 'ממונים' [אויפזעהערס], וואס זיי זענען ממונה געווען [געזעצט געווען] אים אריינצווארפן אין 'ים' אריין - און זי איז געקומען צו זיי - און איז זיי געפאלן צו די 'פיס' - און זי האט זיי זייער געבעטן: "אז זיי זאלן דאס איר צוליב טאן, און זיי זאלן אים אוועקלאזן! - ווארן פארוואס קומט אים 'מיתה'?" - און זי האט זיי זייער געבעטן: "אז זיי זאלן נעמען א אנדערן 'שבו' [געפאנגענעם] וואס ער איז 'חייב מיתה', און זיי זאלן אים

'בחור' איז אַוועק) - איז געגאנגען די 'קיסר'טע, און האט גערופן איר 'טאכטער', און זי האט צו איר אזוי געזאגט:

"מיין טאכטער - זאלסטו וויסן: אז דעם 'בערגער'ס זוהן, ער איז דיין 'חתן' - און האט איר דערציילט, גאר די 'מעשה' וואס מיט איר האט זיך געטאן, און ווי דער 'בערגער' האט זיך 'מוסר-נפש' געווען פון מיינעט וועגן, און ער איז מיט מיר געווען אין די 'זיבן-ערטער' (דהיינו: אין די אלע-ערליי 'זיבן ערליי וואסערן) - און איך האב אים אלעמאל געשוואוירן ביי 'גאט': אז גאר מיין 'גוטס', זאל פון אים נישט זיין פארמיטן - און איך האב גענומען די 'זיבן-ערטער' צו 'עדות' (דהיינו: דעם 'גרוב', און די 'מקנה', און די אלע איבריגע 'זיבן ערליי וואסערן').

בכן [דעריבער], היינט ביזטו זיך גאר מיין 'גוטס', און גאר מיין 'מזל', און מיין 'גליק' - [במילא] ביזטו בן-דאי זיין - און זיין 'זוהן', ער איז דיין 'חתן'!

"און דיין 'טאטע' - מחמת [צוליב] זיין 'גדלות' [גאון], וויל ער אים הרגענען אומזיסט - און איך האב מיך שוין משתדל געווען, אים מציל צו זיין - און איך האב געפועלט, אז מ'זאל אים לאזן.

על-כן [דעריבער] זאלסטו וויסן: אז ער איז דיין 'חתן' (דהיינו: דעם 'בערגער'ס זוהן)! און דו זאלסט נישט וועלן, קיין שום אנדערן 'חתן' אין דער וועלט".

האט די 'טאכטער' - צוגענומען [אנגענומען] דער 'מוטער'ס רייד - ווארן זי איז אויך געווען א 'יראת-שמים'!

און זי האט געענטפערט דער 'מוטער': "אז זי וועט בן-דאי האלטן [איינהאלטן] אירע רייד!" איז געגאנגען די 'טאכטער' - און האט געשיקט א 'כתב', צו דעם 'בערגער'ס זוהן, אין דער 'תפיסה' אריין: "אז זי האלט זיך אין אים, און ער איז איר 'חתן'!"

און זי האט אים געשיקט, אזוי-ווי א שטיק 'לאנד-קארד' [מאפע] - און זי האט דערויף אויסגעמאלט [אויסגעמאלן], אלע 'ערטער' וואס די 'מוטער' אירע האט זיך באהאלטן מיט זיין 'פאטער' - וואס זיי זענען די 'זיבן עדות' - דהיינו: דער 'גרוב', און די 'מקנה', און די 'איבריגע', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - דהיינו: זי האט דערויף אויסגעמאלט אזוי-ווי א 'גרוב', און אזוי-ווי א 'מקנה', און אזוי די איבריגע 'זיבן ערליי וואסערן'!

און זי האט אים זייער-זייער אנגעזאגט: "אז ער זאל דאס 'כתב' זייער-זייער היטן!" און זי האט זיך אונטן אונטער-געחתמ'עט!

דערנאך איז אזוי געווען כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - [אז] די 'מונים' האבן גענומען א 'אנדערן מענטש' - און 'אים' האבן זיי געלאזט. איז ער זיך אַוועקגעגאנגען!

און ער איז געגאנגען און געגאנגען - ביז ער איז געקומען צום 'ים'! האט ער זיך געזעצט אויף א 'שיף' - און איז אַוועק אויף דעם 'ים'! איז אַנגעקומען א גרויסער 'שטורעם-ווינט' - און האט אַוועקגעטראָגן די 'שיף', צו א 'בארט', וואס דארט איז געווען 'מדבר' (דהיינו: וויסט).

און מחמת [צוליב] דעם גרויסן 'אימפעט' [שטורעם-ווינט], איז די 'שיף' צובראכן געווארן

– נאר די 'מענטשן' פון דער 'שיף', זענען ניצול
[געראטעוועט] געווארן – און זיי זענען ארויס
אויף דער 'יבשה'.

און דארט איז געווען 'מדבר' – זענען די
'מענטשן' פון דער 'שיף', געגאנגען זיך זוכן
עפעס 'עסן' – איטלעכער האט זיך געזוכט
עפעס 'עסן' – ווארן אויף דעם 'ארט', איז
נישט געווען דער סדר, אז די 'שיפן' זאלן
אהין אַנקומען, ווארן ס'איז געווען 'מדבר'
– איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי זיך נישט
גערעכט [געראכטן] דארט, אז ס'זאל עפעס
א 'שיף' אַנקומען, אז זיי זאלן זיך אומקערן
אויס.

זענען זיי דארט געגאנגען אין דער 'מדבר', זיך
זוכן 'עסן' – און זיי זענען צושפרייט געווארן
אהין און אהער, איטלעכער באזונדער.

איז דער 'בחור' געגאנגען אין דער 'מדבר'! –
און ער איז געגאנגען און געגאנגען, ביז ער
האט זיך דערווייטערט פון דעם 'בארטן' – און
ער האט זיך געוואלט אומקערן – און ער האט
שוין נישט געקענט.

און וואס [ווי מער] ער האט זיך געוואלט
אומקערן – איז ער אלץ מער דערווייטערט
געווארן – ביז ער האט געזעהן, אז ער קען זיך
שוין נישט אומקערן!

איז ער געגאנגען און געגאנגען אין דער 'מדבר'
– און ער האט געהאט אין דער 'האנט' א
'בויגן', וואס ער האט זיך מציל געווען אקעגן
די 'חיות-רעות' פון דער 'מדבר'.

און וואו ער איז געגאנגען, האט ער זיך דארט
געפונען עפעס 'עסן'!

און ער איז אזוי געגאנגען און געגאנגען – ביז
ער איז ארויס פון דער 'מדבר' – און ער איז
געקומען צו א ארט, וואס דארט איז געווען א
ליידיג ארט – און ס'איז דארט געווען: 'וואסער',
און 'ביימער' ארום פון 'פירות' – און ער האט
געגעסן פון די 'פירות' – און האט געטרונקן
פון דעם 'וואסער'.

און ער האט זיך מיישב געווען אין דער דעה
[געדאנק]: "אז ער זאל דארט אוועקזיצן [אפיצין]
ווייל [וויילאנג] ער וועט לעבן! – ווארן בלוא-
זה [בלויז] [במילא] איז זיך אים שוין שווער
אומצוקערן זיך אין 'שוב' אריין – און ווער
ווייסט צו ער וועט נאך קומען צו אזוי א [אזא]
ארט, אז [אויב] ער וועט דאס [דאזיגן] ארט
אוועקלאזן [איבערלאזן] און וועט פון דאנעט
אנועקגיין".

איבערדעם [צוליב דעם] האט ער געוואלט
דארט אוועקזיצן [אפיצין], און ער זאל דארט
איבערלעבן די וועלט [אפגעבן זיין לעבן] – ווארן
ס'איז אים דארט גוט געווען, ווארן ער האט
זיך געהאט די 'פירות' צו עסן, און 'וואסער'
צו טרינקן.

און אמאל [צומאל] פלעגט ער זיך ארויסגיין –
און פלעגט זיך 'שיסן' מיט זיין 'בויגן', א 'האז'
אָדער א 'הערש' – האט ער געהאט [דערפון]
'פלייש' צו עסן.

און ער פלעגט זיך דארט כאפן [פאנגן] 'פיש' –
ווארן דארט איז געווען זייער-גוטע 'פיש' אין
דעם 'וואסער'.

איז אים געפעלן: "אז ער זאל דארט איבערלעבן
[אפגעבן] זיינע יאהרן!"

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (4)

- ווייל זי האט געפירט די אמתדיקייט פון די ווערטער
  - ווייל די מאמע איז געווען א יראת שמים
  - וויל די טאכטער איז אויך געווען א יראת שמים
- ו. וואס האט די טאכטער אויסגעמאלעוועט אויף די כתב וואס זי האט געשיקט פאר'ן זוהן פון בערגיר?
- אלע פלעצער וואו איר מאמע האט זיך באהאלטן מיט זיין טאטע
  - די מדברות און וועלדער וואו זיי האבן זיך באהאלטן
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. צו וואו איז דער זון פון בערגיר אונגעקומען נאכן גיין אויפן ים?
- צו א מדבר
  - צו א ישוב
  - צו א גרויסע מדינה
- ח. וויפיל צייט האט ער געטראכט דארט צו בלייבן?
- אפאר יאר
  - ווי לאנג ער לעבט
  - ביז דער קעניג וועט אים זוכן
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
  - ניין
  - א חלק

- א. צום סוף איז געלונגען פאר'ן קיסר אויסצופירן די פלאן מיט'ן זון פונעם בערגיר?
- ניין.
  - אים צו מעביר זיין יא, אים צו ארים מאכן נישט.
  - ער האט אים סיי ארים געמאכט און סיי מעביר געווען.
- ב. וואס האט פארציילט די ווייב פון ארימאן פאר איר טאכטער?
- איר גאנצע מעשה און ווי ער האט זיך מוסר נפש געווען פאר איר
  - די שבועה וואס זי האט געשווארן אז איר גאנצע גוטץ זאל נישט זיין פארמיטן פון אים
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. די ווייב פון ארימאן האט געזאגט פאר איר טאכטער אז דער טאטע וויל הרגענען דעם זוהן פון בערגיר, פארוואס?
- ווייל ער האט אים פיינט
  - וועגן זיין גדלות
  - וועגן זיין שלעכטיקייט
- ד. און וואס האט זי אים געזאגט וועגן חתונה האבן?
- זאלסט לכתחילה נאר חתונה האבן מיט'ן זוהן פון בערגיר
  - מעגסט חתונה האבן מיט וועמען דו ווילסט
  - דער זון פון בערגיר איז דיין חתן, און זאלסט נישט וועלן קיין אנדערן אויף דער וועלט
- ה. פארוואס האט די טאכטער אנגענומען די ווערטער פון איר מאמע?

איבער אנטראג

איין וועלכע מעשה נאך ווערט דערמאנט אז איינער איז געגאנגען אין מדבר ?

תשובות פון פאריגע וואך:

מיט וואספארא נישט גוטע מידה האט זיך דער ארימאן געפירט צום בערגיר ? כפויה טובה

צו וועלכע דרגות האט מען ארויפגענומען דער ארימאן כדי די שרים זאלן קענען זיך משדך זיין מיט אים ? רייך גיווארין, דינען ביים קיסר, א יעדנידאל, א קיסר, א קיסר איבער דער וועלט.

דער געווינער פון בערגיר ועני #2 איז: הילד החשוב אהרן כהנא, בית שמש. *8719 מען קען באקומען א מתנה ביים משגיח אין חדר ברסלב ב"ש ר' וואל יאראוויטש הי"ו

לעכעריגע פעסער

אז אפילו אויב דו לערנסט און דו פארגעסט אלעס וועט צום סוף דיין שׂכר ווערן באצאלט פאר יעדן טאג וואס דו האסט זיך אָנגעפלאַגט. דער רבי לייגט אויף צו, אז ווען דער מענטש ווערט שוין נפטר וועט מען אים אויבן דערמאנען אלעס וואס ער האט געלערנט. אפילו ער האט עס שוין פארגעסן. אזוי אויך די מענטשן וועלכע הערן תורה פונעם אמת'ן צדיק און פארשטיין עס נישט, וועלן זיי אין עולם הבא עס פארשטיין.

ווייל דער עיקר תורה וואס מיר לערנען איז פאר די נשמה, אין עולם הבא וועלן די נשמות זיך אויסקענען און גוט פארשטיין און משיג זיין די תורה וואס מען האט געלערנט אדער געהערט אויף דער וועלט.

די ספרים זאגט טאקע אז דערפאר איז פארהאן שכחה אז די תורה זאל שטענדיג זיין באלויבט אויף די וועלכע לערנען איר אזוי ווי מען לערנט עס צום ערשטן מאל, ווייל אז מען לערנט עס איבער נאכן פארגעסן, איז עס ווי ניי און באלויבט. (קהלת רבה א' אות ל"ד)

וואויל איז דער וואס פארברענגט זיינע טעג מיט אסאך תורה און עבודה.

(שיחות הר"ן כ"ו)

עס איז געווען אמאל איינער וואס האט געדינגען מענטשן אין זיין פאבריק זיי זאלן אנפילן פעסער, די פעסער זענען געווען לעכעריג, וואס מען האט אריינגעגאסן אין די פעסער איז אלעס ארויסגערינען אינדרויסן... צווישן די ארבעטער זענען געווען טפשים, זיי האבן געזאגט: "אויב אלעס וואס מיר גיסן אריין אין די פעסער רינט ארויס, וואס האבן מיר זיך צו פלאגן און אריינגיסן, עס גיסט זיך סיי ווי אויס?" אבער די קלוגע האבן געזאגט: "וואס גייט מיר אן אז עס גיסט זיך אלעס אויס, איך באקום באצאלט אויפן טאג, מיין טעגליכע געהאלט באקום איך, איך בין אפגעדינגען אויפן טאג, עס גייט מיר נישט אן אז עס גיסט זיך ארויס (ויקרא רבה י"ט אות ב')."

קינדער, דאס איז אן אינטערעסאנטע משל, הא? וויאזוי וואלטן מיר

געטראכט זייענדיג

אין אזא פאבריק?

דער רבי לערנט אונז מיט דעם משל

הגליון נתנדב לע"ג
הרה"ק רבי ר' אלימלך מליזענסק זיע"א

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר יעקב סירוטה הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

הגליון נתנדב ע"ו
הר"ר שלמה נחמן גולדשמידט הי"ו
לרגל הבר מצוה של בנו היקר למזל טוב